

201
sont wir gedēken an die
not dū in d' helle ist. **vñ an**
die wōde vñ an die wūne
die ze hymelrich ist wie gz
wie māngvaltig vñ wie
lang dū ist. **won da vō er**
schrakē wur. vñ wōdet vñ
hōtet d' vor. **Dar nach sōt**
wir gedēken. an die wōde
vñ an die wūne die ze hy
melrich ist. wie groz wie
māngvaltig. vñ wie ewig
dū ist. **Da vō gewīnent wir**
gūde vñ gelust. d' vñz dar
nach iamrēt wirt. vñ dar
nach stellēt wōdent. **Dis**
ist dū vollekōmēhaut d' ge
deke. **Wō** sont wir inben
wie d' wir vollekōmēhaut
gewīnent an dē worten. **V**
ollekōmēhaut d' worte lit
an fūnf dīgen. **Dz** erste ist
d' man nōt rede wō die not
dūzt. mit vorhtē. vñ sō mā
vñz iht fraget. dz antwū
tēt. **Dz** and' haullēt ain wort.
d' bihte. dz ist dz ain mētsch
sin sūnde sage. **Dz** drit haull
set ain wort dz geletet. dz

206
ist dz ain mētsche Got lobe.
vñ in bitte sin gnade. **Dz**
vierde haullēt ain wort der
mīne. dz ist dz ain ieglich mētsch
sin ebe mētschen lere vñ
trōste. **Dz** fūnfte wort haull
set ain wort d' sinne. dz ist sō
ain mētsch iht redet in gōtē
sinne. **Dz** sint dū worte dū
wir redēt mit Gōtte. vñ sūz
wir da vō redēt. dz sont wir
bihtē. **won vō ain ieglichen**
mōssigē worte sō wir ie ger
rettēt. vñ iem geredē mogēt.
mōsstēt wir rede ergeten an
dē vngstē tage. **Sp**richet vñs
hīre in dē ew. **Ist** dz wir hīnne
schaidēt vngelichtēt. **Wō** hāt
wir gehōret die vollekōmen
haut d' worte. **Wō** sōt wir och
merkē die vollekōmenhaut
d' wōche. **Dū** vollekōmenhaut
d' wōche lit an d'zin dīgen. **Dz**
ain ist. dz wir mānlich vñ kref
teklīch den sūnden sont wider
stan. vñ dz mag bezūchet sin
in sāt **Jacob.** dz sprichet alz vil
alz ain vecht. **wō** an dem ane
vang d' anvechtōg. sont wir u